

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 1T/34/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1120010587
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Harabin
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2021:1120010587.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred samosudcom JUDr. Branislavom Harabinom, v trestnej veci obžalovaného Martina Horvátha, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom 14. 5. 2021 v Bratislave, takto

rozhodol:

Obžalovaný

W. K. narodený XX. XX. XXXX O. Z., trvale bytom Bratislava - B.Ž., sa uznáva vinným, že v bode 1/ bez vážneho dôvodu nenastúpil v lehote do 30.8.2019 do výkonu trestu odňatia slobody do Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Bratislave na Chorvátskej ul. č. 5, a to aj napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V pod sp. zn. OT/185/2019 zo dňa 11.8.2019, právoplatného dňa 11.8.2019 odsúdený k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) mesiace, pričom dňa 11.8.2019 si osobne prevzal výzvu súdu na nastúpenie do výkonu trestu odňatia slobody, v bode 2/ bez vážneho dôvodu nenastúpil v lehote do 11.2.2020 do výkonu trestu odňatia slobody do Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Bratislave na Chorvátskej ul. č. 5, a to aj napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V pod sp. zn. OT/11/2020 zo dňa 14.1.2020, právoplatného dňa 14.1.2020 odsúdený k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov, pričom dňa 14.1.2020 si osobne prevzal výzvu súdu na nastúpenie do výkonu trestu odňatia slobody, teda v bode 1/ a 2/ maril výkon rozhodnutia súdu tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom čím spáchal v bode 1/ a 2/ prečiny marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona. Za to sa odsudzuje: v bode 1/ Podľa § 212 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 42 odsek 1 v spojení s § 41 odsek 1 Trestného zákona, a s použitím § 38 odsek 2, odsek 4, § 36 písmeno l), § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 21 (dvadsaťjeden) mesiacov. Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona súd ruší výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V zo 14. 1. 2020, sp. zn. OT/11/2020, právoplatného 14. 1. 2020, ktorým bol obvinenému W. K. uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. a v bode 2/ Podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, § 36 písmeno l), § 37 písmeno m) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov. Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. narodený 10. 11. 1993 v Bratislave, trvale bytom Kuklov 93, okres Senica

odôvodnenie:

Súd na podklade podanej obžaloby (po vydaní trestného rozkazu a následne podanom odpore voči nemu zo strany obvineného) nariadil vo veci hlavné pojednávanie na ktoré predvolal obvineného a upovedomil o ňom jeho obhajcu a prokurátora.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný W.. K. neurobil žiadne z vyhlásení podľa § 257 Trestného poriadku - nereagoval a ostal ticho. Následne súd vykonal dokazovanie prečítaním výpovede obžalovaného z prípravného konania (na hlavnom pojednávaní po poučení opätovne nereagoval a nevypovedal, čím mal súd za to, že využil právo odmietnuť vypovedať), prečítaním a oboznámením trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V z 11. 8. 2019, sp. zn. OT/185/2019 (č.l. 20 - 22), výzvy na nastúpenie do výkonu trestu vo veci Okresného súdu Bratislava V sp. zn. OT/185/2019 (č.l. 24), príkaz na dodanie do výkonu trestu odňatia slobody vo veci Okresného súdu Bratislava V sp. zn. OT/185/2019 (č.l. 25 - 26), trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava V zo 14. 1. 2020, sp. zn. OT/11/2020 (č.l. 40 - 42), výzvy na nastúpenie do výkonu trestu vo veci Okresného súdu Bratislava V sp. zn. OT/11/2020 (č.l. 43), odpisu registra trestov obžalovaného zo 14. 5. 2021 (č.l. 154 - 157) a výpisu z evidencie priestupkov (č.l. 68 - 69), pričom zistil a ustálil skutkový stav tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti rozsudku.

K výroku o vine a k právnej kvalifikácii skutku:

Vyhodnotením dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, súd zistil a ustálil, že je nepochybné, že obžalovaný sa skutkov pod bodmi 1/ a 2/ dopustil.

Jednoznačne tento záver vyplýva z výpovede samotného obžalovaného z prípravného konania (výpoveď z 29. 5. 2020 - č.l. 13), prečítanej na hlavnom pojednávaní, ktorý sa k obojm skutkom priznal. Konštatoval, že do výkonu trestu nenastúpil ani na jeseň minulý rok (2019), ani v januári tohto roku (2020). Priznal, že v oboch prípadoch vedel o tom, že má nastúpiť do väzenia do určitého termínu, ale nenastúpil aj keď mal. Svoje konanie oľutoval.

Vo vzťahu ku skutku pod bodom 1/ je vina obžalovaného okrem jeho priznania preukázaná trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V z 11. 8. 2019, sp. zn. OT/185/2019, právoplatným 11. 8. 2019, ktorým mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace so zaradením pre jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia a naň nadväzujúcou výzvou na nastúpenie do výkonu trestu vo veci Okresného súdu Bratislava V sp. zn. OT/185/2019 doručenou obžalovanému 11. 8. 2019 s tým, aby do výkonu trestu nastúpil do 30. 8. 2019, k čomu však zo strany obžalovaného nedošlo a to bez sprítomnenia akéhokoľvek dôvodu. Súd preto vydal príkaz na dodanie do výkonu trestu, ktorý je datovaný k 3. 9. 2019 (po termíne na dobrovoľný nástup do výkonu trestu). Z lustrácie ZVJS z 10. 10. 2019 (č.l. 56) vyplýva, že obžalovaný bol vo výkone trestu odňatia slobody vo veci Okresného súdu Bratislava V sp. zn. OT/185/2019 od 7. 9. 2019 do 4. 1. 2020.

Vo vzťahu ku skutku pod bodom 2/ je vina obžalovaného okrem jeho priznania preukázaná trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V zo 14. 1. 2020, sp. zn. OT/11/2020, právoplatným 14. 1. 2020, ktorým mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia a naň nadväzujúcou výzvou na nastúpenie do výkonu trestu vo veci Okresného súdu Bratislava V sp. zn. OT/11/2020 doručenou obžalovanému 14. 1. 2020 s tým, aby do výkonu trestu nastúpil do 11. 2. 2020, k čomu však zo strany obžalovaného nedošlo a to bez sprítomnenia akéhokoľvek dôvodu. Z lustrácie ZVJS z 27. 5. 2020 (č.l. 61) a z 3. 5. 2021 (č.l. 153) vyplýva, že obžalovaný je aktuálne vo výkone trestu odňatia slobody vo veci Okresného súdu Bratislava V sp. zn. OT/11/2020 od 24. 2. 2020 s predpokladaným koncom výkonu trestu k 22. 8. 2021.

V zmysle uvedeného je bez pochyby zrejmé a preukázané, že obžalovaný vedel o nepodmienečných trestoch uložených mu citovanými trestnými rozkazmi, vedel o lehotách v ktorých má sám na ich výkon nastúpiť (sám potvrdil, že o trestoch vedel, rovnako vedel, že na ich výkon má nastúpiť do väzenia do určitého termínu), pričom uvedené vyplýva aj z listinných dôkazov (trestné rozkazy a výzvy na nastúpenie na výkon trestu), avšak preukázateľne na ich výkon nenastúpil v oboch prípadoch v určených lehotách, čím sa dopustil úmyselného prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona.

Súd s poukazom na citované argumenty a úvahy konštatuje, že skutky uvedené vo výroku rozsudku pod bodom 1/ a 2/ sa nepochybné stali, spáchal ich obžalovaný a v kontexte právnej kvalifikácie ich vyhodnotil

ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, ktorého znaky skutkovej podstaty naplňajú. Mimo akékoľvek rozumné pochybnosti bolo preukázané, že obžalovaný vedel o uložených nepodmienečných trestoch odňatia slobody, ako aj o termínoch do kedy ich má nastúpiť do ústavu na výkon trestu (trestné rozkazy a výzvy na nástup do výkonu trestu mu boli doručené 11. 8. 2019 resp. 14. 1. 2020 - osobne), avšak napriek tomu obžalovaný bez vážneho dôvodu (tu žiadneho) nenastúpil na výkon uložených trestov odňatia slobody v lehote stanovenej súdom. Súd mal za nepochybne preukázané, že obžalovaný, vediac o uložených trestoch a lehotách do kedy ich má dobrovoľne nastúpiť, konal s priamym úmyslom porušiť záujem chránený Trestným zákonom, a to záväznosť a vykonateľnosť právoplatných rozhodnutí súdov a na to nadväzujúce ich rešpektovanie a dodržiavanie.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd uznal obžalovaného vinným z prečinov marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona.

K výroku o treste:

Vo všeobecnosti je potrebné skonštatovať, že pri ukladaní trestu musí súd v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu. Závažnosť trestného činu určuje sám zákonodarca a to stanovením rozpätia trestnej sadzby a tým, že jednotlivé trestné činy podľa stanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia zaraďuje medzi prečiny, zločiny, prípadne obzvlášť závažné zločiny. Tomuto zaradeniu potom zodpovedá buď možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov (napríklad alternatívnych, nespojených s odňatím slobody), prípadne povinnosť súdu uložiť len trest odňatia slobody.

V súvislosti s výrokom o treste za skutok pod bodom 1/ je potrebné poukázať predovšetkým na to, že súd bol povinný ukladať súhrnný trest v zmysle § 42 ods. 1 v spojení s § 41 ods. 1 Tr. zák.. Z obsahu oboznámeného trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V zo 14. 1. 2020 sp. zn. 0T/11/2020, právoplatného 14. 1. 2020 súd zistil, že obžalovaný W. K. ním bol uznaný vinným za spáchanie prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, písm. g), ods. 2 písm. b) Tr. zák., za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov nepodmienečne. Išlo o tzv. „superrýchle“ konanie, pričom obžalovaný sa skutku dopustil 12. 1. 2020 a trestný rozkaz mu bol doručený v deň jeho vydania 14. 1. 2020, kedy aj nadobudol právoplatnosť.

Skutok pod bodom 1/, ktorý je predmetom tohto konania (1T/34/2020) obžalovaný dokonal 30. 8. 2019 (posledný deň v ktorý mal nastúpiť na výkon trestu vo veci Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 0T/185/2019), teda skôr, ako bol vyššie uvedeným súdom (Okresný súd Bratislava V) vyhlásený (doručený) odsudzujúci trestný rozkaz za iný jeho trestný čin. Zároveň v období medzi týmto skutkom a skutkom ktorý je predmetom tejto veci /pod bodom 1/ (od 30. 8. 2019 do 12. 1. 2020) nebol obžalovanému doručený žiadny iný trestný rozkaz či odsudzujúci rozsudok resp. nebol v jeho prítomnosti vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa odsudzujúci ho za iný jeho trestný čin (viď odpis registra trestov GP SR obžalovaného) a preto sú tieto dva skutky v súbehu, z ktorého dôvodu súd obž. W. K. ukladal súhrnný trest, pričom v kontexte § 41 ods. 1 Tr. zák. musel súd ukladať trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný, v tomto prípade podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. (z trestnej veci Okresného súdu Bratislava V - sp. zn. 0T/11/2020). Zároveň súd vo výroku rozsudku zrušil aj výrok o treste citovaného rozsudku Okresného súdu Bratislava V.

Pri ukladaní trestu súd dôsledne vychádzal z účelu trestu vyjadreného v § 34 odsek 1 Trestného zákona, ktorý okrem iného vychádza z jednoty represie a prevencie, ako aj zo všetkých relevantných kritérií upravených v § 34 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, z ktorých je súd povinný vychádzať pri určovaní druhu trestu a jeho výmery.

V kontexte uvedeného súd vychádzal z trestnej sadzby upravenej v § 212 odsek 2 Tr. zák. (6 mesiacov až na 3 roky), pričom pri ustálení konkrétnej trestnej sadzby bol súd okrem ostatných kritérií upravených v § 34 odsek 4 Trestného zákona povinný posúdiť aj existenciu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a vzájomný pomer medzi nimi. U obžalovaného W. K. súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť (§ 36 písmeno l/ Tr. zák. - obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval) a súčasne zistil dve priťažujúce okolnosti (§ 37 písmeno h/ Tr. zák. - spáchal viac trestných činov: ukladaný súhrnný trest za dva skutky a zároveň aj dva trestné činy a § 37 písmeno m/ Tr. zák. - prechádzajúce odsúdenia obžalovaného za trestné činy.). Z dôvodu prevahy priťažujúcich okolností u obžalovaného s poukazom

na § 38 ods. 4 Tr. zák. bolo nutné zvýšiť dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu, ktorá následne predstavovala rozpätie 16 mesiacov až 3 roky.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu zohľadnil to, že obžalovaný má 16 záznamov v odpise registra trestov, z ktorých mu bol už jedenásť krát uložený aj nepodmienečný trest odňatia slobody. Aktuálne je obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody vo veci Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. OT/11/2020, za trestný čin krádeže, vo výmere 18 mesiacov, pri ktorom má predpokladaný koniec výkonu trestu k 22. 8. 2021.

S prihliadnutím na uvedené, vychádzajúc z trestnej sadzby (16 mesiacov až 3 roky), pričom pri ukladaní súhrnného trestu ten nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom, ktorým bol v tomto prípade obžalovanému uložený nepodmienečný trest vo výmere 18 mesiacov a so zreteľom na výsledky dokazovania považoval súd za potrebné a zároveň dostatočné uložiť obžalovanému za skutok pod bodom 1/ nepodmienečný (súhrnný) trest odňatia slobody stále na spodnej hranici zákonom upravenej trestnej sadzby vo výmere 21 mesiacov, teda o 3 mesiace viac ako bolo obžalovanému uložené skorším rozsudkom (trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V zo 14. 1. 2020, sp. zn. OT/11/2020). Je potrebné mať na zreteli skutočnosť, že ide o trest súhrnný a teda o trest uložený za trestné činy spáchané obžalovaným v dvoch rôznych trestných veciach, z ktorého dôvodu nastal aj posun trestnej sadzby smerom nahor. Takáto výmera trestu podľa názoru súdu odzrkadľuje a zohľadňuje všetky vyššie uvedené zásady pre ukládanie trestov, pričom v prípade obžalovaného je potrebné uplatňovať aj represívnu funkciu trestného práva rešpektujúc pritom zásadu jednoty prevencie a represie. Inak povedané, na obžalovaného je nevyhnutné pôsobiť nielen preventívne a výchovne, ale aj s uplatnením zodpovedajúcej represie. Uvedené je dané tým, že menovaný obžalovaný bol pred spáchaním stíhaného trestného činu odsúdený za trestné činy celkom už 15 krát (posledný skutok, ku ktorému je ukladaný aj súhrnný trest spáchal obžalovaný až po skutku pod bodom 1) a to len vo veku 32 rokov (v čase spáchania skutku pod bodom 1)! Uvedené vyplýva z odpisu jeho registra trestov. Predchádzajúce odsúdenia obžalovaného boli rôznej povahy (najmä majetkovej - krádeže, ale aj poškodzovanie cudzej veci, ako aj nebezpečné vyhrážanie, opilstvo či výtržníctvo). U obžalovaného evidentne ide o recidívne správanie. Súdmí Slovenskej republiky bol obžalovanému v stále mladom veku už 11 krát uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, napriek tomu k náprave obžalovaného evidentne nedošlo a teda ani doposiaľ ukladané nepodmienečné tresty odňatia slobody nespĺnili svoj účel. Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplýva ďalšia protiprávna činnosť obžalovaného - sedem priestupkov.

Všetky vyššie uvedené skutočnosti z hľadiska posúdenia osoby obžalovaného a možnosti jeho nápravy svedčia pre záver, že uložený trest je zákonný, primeraný a plniaci svoj účel. Vzhľadom na doterajší život obžalovaného a pomerne rozsiahle množstvo jeho predchádzajúcich odsúdení vzhľadom na jeho vek sú možnosti jeho nápravy značne obmedzené a z tohto hľadiska je potrebné mať na zreteli predovšetkým ochranu spoločnosti pred páchaním trestných činov zo strany obžalovaného. Zo všetkých uvedených hľadísk a aj napriek nižšej závažnosti trestného činu (stále prečin), avšak práve z dôvodu ukládania súhrnného trestu vo vzťahu k inému - prísnejšiemu odsúdeniu, aj s poukazom na osobu obžalovaného a najmä jeho trestnú minulosť resp. výkony uložených trestov bez žiadúceho efektu, súd výmeru súhrnného trestu odňatia slobody 21 mesiacov za skutok pod bodom 1/ považuje za dôvodnú, adekvátnu a spravodlivú.

V súvislosti s výrokom o treste za skutok pod bodom 2/ súd obžalovanému ukladal samostatný trest odňatia slobody, keďže ten dokonil 11. 2. 2020 (posledný deň v ktorý mal nastúpiť na výkon trestu vo veci Okresného súdu Bratislava V sp. zn. OT/11/2020), pričom nemohlo ísť o súbeh s vyššie uvedenými skutkami (skutkom pod bodom 1/ rozsudku a skutkom z trestnej veci Okresného súdu Bratislava V sp. zn. OT/11/2020, kde súd ukladal súhrnný trest), keďže skutok pod bodom 2/ rozsudku obžalovaný dokonil až po právoplatnom odsúdení trestným rozkazom práve z trestnej veci Okresného súdu Bratislava V sp. zn. OT/11/2020, resp. po doručení trestného rozkazu v tej veci (14. 1. 2020) a to takmer mesiac po tejto skutočnosti - 11. 2. 2020, čo znamená, že v prípade skutku pod bodom 2/ rozsudku išlo už o recidívu obžalovaného.

V kontexte uvedeného súd vychádzal z trestnej sadzby upravenej v § 348 odsek 1 Tr. zák. (0 až 2 roky), pričom aj pri tomto skutku súd okrem ostatných kritérií upravených v § 34 odsek 4 Trestného zákona bol povinný posúdiť aj existenciu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a vzájomný pomer medzi nimi.

U obžalovaného pri skutku pod bodom 2/ súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť (§ 36 písmeno l/ Tr. zák. - obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval) a súčasne zistil jednu priťažujúcu okolnosť (§ 37 písmeno m/ Tr. zák. - prechádzajúce odsúdenia obžalovaného za trestné činy). Z dôvodu rovnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd neupravoval trestnú sadzbu.

Súd vo vzťahu k osobe obžalovaného odkazuje na už vyššie uvedené pri odôvodňovaní trestu (súhrnného) za skutok pod bodom 1/, pričom k trestu za skutok pod bodom 2/ dopĺňa, že ten uložil vo výmere 10 mesiacov nepodmienečne aj s poukazom na trestnú minulosť obžalovaného a jeho zjavné neponaučenie sa z predchádzajúcich nepodmienečných trestov (alternatívne tresty by účel trestu nespĺnili), ale k tejto výmere (takmer polovica trestnej sadzby) súd pristúpil najmä v kontexte špeciálnej recidívy zo strany obžalovaného, ktorý sa identických trestných činov - marenia výkonu rozhodnutia súdu tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom (§ 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák.), dopustil ani nie v rozmedzí 6 mesiacov. Skutok pod bodom 1/ dokončil 30. 8. 2019, za ktorý mu súd uložil vyššie uvedený súhrnný trest a skutok pod bodom 2/ dokončil už 11. 2. 2020. Ani nenastúpenie na výkon trestu odňatia slobody vo veci Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 0T/185/2019 v určenej lehote mu nebránilo dopustiť sa rovnakého konania znova a to v krátkom období za sebou, po menej ako 6 mesiacoch, z ktorých bol navyše vo výkone trestu od 7. 9. 2019 do 4. 1. 2020, kedy opäť dobrovoľne nenastúpil na výkon trestu odňatia slobody vo veci Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 0T/11/2020 v určenej lehote (skutok pod bodom 2/).

V zmysle načrtnutého považuje súd výmeru trestu odňatia slobody 10 mesiacov za skutok pod bodom 2/ za adekvátnu, primeranú, spravodlivú a napíňajúcu účel a zmysel trestu a to okrem všetkých uvedených skutočností najmä v súvislosti s opakovaným páchaním identickej trestnej činnosti v krátkom období.

Súd obžalovaného zaradil pre výkon uložených trestov odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody uloženého mu za spáchanie úmyselného trestného činu (posledne vec Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 0T/248/2017, trest vykonal 11. 7. 2018).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Poučenie: Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresný súd Bratislava I. Odvolanie nemôže podať obžalovaný voči výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Poškodený môže odvolaním napadnúť rozsudok pre nesprávnosť výroku o náhrade škody.

Odvolanie má odkladný účinok okrem prípadu, že rozsudok nadobudol právoplatnosť spôsobom predpokladaným v § 183 odsek 1 Trestného poriadku. Právne účinne ho nemôžu podať osoby, ktoré sa tohto práva výslovne vzdali.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.